

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات فیزیولوژیکی، مورفولوژیکی و عملکرد ارقام سویا (*Glycine max L*) در نسبت های مختلف کشت مخلوط

محل انتشار:

فصلنامه بوم شناسی کشاورزی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

میثم نامداری

محمدعلی بهدانی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

غلامحسین عرب

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی برخی صفات فیزیولوژیکی ارقام سویا (*Glycine max L*) در کشت مخلوط، آزمایشی در مزرعه کشاورزی ایستگاه تحقیقاتی شهرستان قائم شهر (مازندران) در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا گردید. ارقام پاکوتاه ساری و پابلند ۰۳۲ به ترتیب در نسبت های کاشت ۰:۴، ۱:۳، ۲:۲، ۳:۱ و ۴:۰ با تراکم ۴۵ بوته در مترمربع با استفاده از روش جایگزینی کاشته شدند. نتایج تحقیق نشان داد که نسبت های مختلف کاشت اثر معنی داری بر توزیع غلاف در قسمت های مختلف ساقه اصلی و عملکرد دانه سویا داشتند. تعداد غلاف در یک سوم میانی ساقه اصلی در نسبت کاشت ۲:۲ به میزان ۵۳ درصد بیشتر از کشت خالص رقم ۰۳۲ (۴:۰) و در یک سوم فوقانی ۵۶ درصد بیشتر از کشت خالص رقم ساری (۴:۰) بود. اثر نسبت های کاشت بر شاخص سطح برگ و وزن خشک کل ارقام سویا نیز معنی دار بود. نسبت های کاشت ۲:۲، ۳:۱ و ۱:۳ از شاخص سطح برگ و وزن خشک بیشتری در مقایسه با کشت خالص هر یک از ارقام سویا برخوردار بودند. همچنین نسبت های مختلف کشت مخلوط از نسبت برابری زمین بیشتری در مقایسه با کشت خالص هر یک از ارقام برخوردار بودند و در این بین نسبت کاشت ۲:۲ بیشترین عملکرد دانه را به میزان ۴۵۵۸ کیلوگرم در هکتار تولید کرد. این امر می تواند به علت افزایش شاخص سطح برگ و توزیع مناسب غلاف ها در ساختار کانوبی ایجاد شده باشد.

کلمات کلیدی:

تعداد غلاف، شاخص سطح برگ، نسبت برابری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803448>

